Vardiya 1

Duisburg Türkiye İşçi Derneği aylık yayın organı • Eylül '82 • 50 Pfg.

Bu kimin anayasası?

Anayasa Komisyonu Başkanı Prof. Dr. Orhan ALDIKAÇTI Anayasa tartışmaları sürerken bilimsel bir açıklama yaptı: "BENİ VE TASARIYI ELEŞTİRENLERİN HEPSİ CAHİLDİR."

TÜRK-İŞ: "Bu anayasa ile sağlıklı demokrasi kurulamaz. Bu anayasa benimsenirse, geleceğe güvenle bakılamaz. Açıklamada anayasanın yegane kaynağı Türk işverenlerinin raporlarıdır."

TÜRKİYE ESNAF VE ZANAATKARLAR KONFEDERASYONU: "Anayasa taslağında üç milyon esnaf ve zanaatkarlar kesimini ilgilendiren ana ilkelere dahi yer verilmedi. Esnafın anayasada yeri yok."

PROF. MÜMTAZ SOYSAL (Siyasal Bilgiler ve Anayasa profesörü): "Türk halkı 20. Yüzyılın son çeyreğinde böyle bir anayasaya mahkum edilecek kadar çağdışı bir halk değildir."

M. SARAÇ (Yol-İş Genel Başkanı): "İşveren sendikası raporunun anayasa haline getirilmemesi için başta Türk-İş olmak üzere tüm sendikalara çok ciddi görev ve sorumluluk düşüyor."

N. ÇELİK (Hak-İş Genel Başkanı): "İşverenler nihayet emellerine ulaştı. Lokavt hiçbir ülkede yasal hak olarak tanınmamıştır."

PROF. MÜNCİ KAPANİ: "1982 Anayasası Türk toplumuna fazla dar gelen bir anayasadır."

DOÇ. SERVER TANİLLİ: "Tam bir ilkellik örneği. Bununla demokrasi kurulamaz. Böyle bir metnin altına imza atmak için insan ne olmalı bilmem?"

PROF. AKİF ERGİNAY (Danışma Meclisi Üyesi): "Taslaktaki hükümler demokratik hükümlere ters düşüyor."

KAMER GENÇ (Danışma Meclisi Üyesi): "Tasarı vatandaşa hiçbir şey getirmediği gibi 1961 Anayasasıyla öngörülen hak ve özgürlüklerin hemen hepsine mantıkla bağdaşmayacak sınırlamalar getiriyor."

AHMET ABAKAY (Çağdaş Gazeteciler Derneği başkanı): "Anayasa Komisyonu da dahil, hiç kimsenin Türk ulusuna böyle hakaret etmeye hakkı yoktur."

MUHSİN BATUR (Eski Hava Kuvvetleri Komutanı): "Taslak bu hali ile yasalaşırsa ülkemize ve insanlarımıza yazık olmaması için ilerde elbirliği ile çok uğraş vermek icap edecek. Sosyal sınıfların varlığını inkar etmek, devekuşunun kafasını kuma gömmesine benzer."

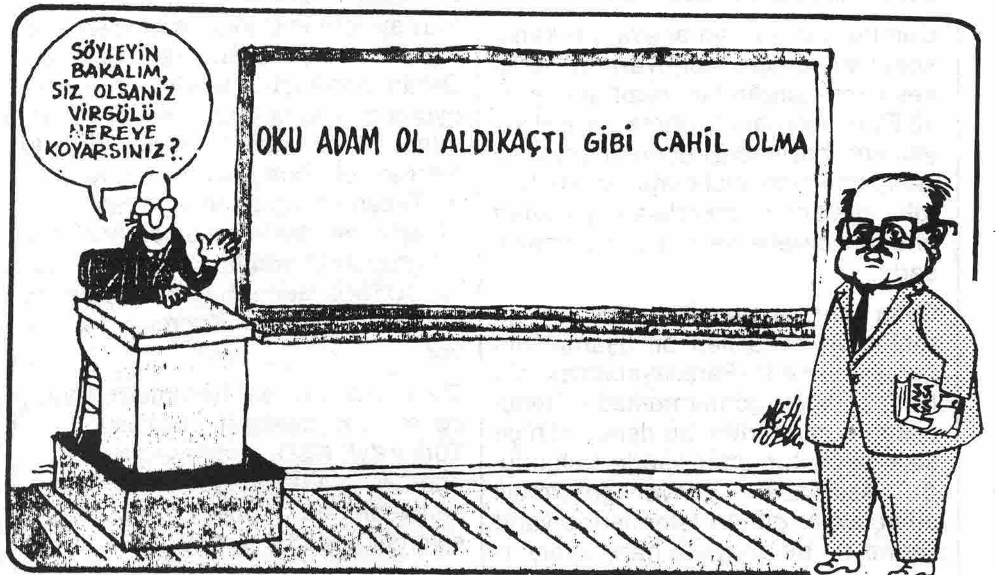
ILHAN LÖK (MESS Genel Başkanı): "Taslakta çalışma barışına yardımcı olacak hükümler var."

İBRAHİM BODUR (İstanbul Sanayi Odası Başkanı): "Taslak, işçi ve işveren açısından denge ve hakkaniyet amaçlıyor."

ÖZER ÇİLLER (İstanbul Bankası Genel Müdürü): "Bizim de önerdiğimiz bu, yararlı olacağı kanısındayım."

SELÇUK YAŞAR (Yaşar Holding): "Dünyadaki tüm demokrasi ile yönetilen ülkelerde aşırı özgürlükler bulunmamaktadır. Aşırı özgür bir anayasa bizi 12 Eylül'e getirmiştir."

ALİ KOÇMAN (TÜSİAD Genel Başkanı): "Çok geniş kapsamlı bir anayasa. 1961-1980 arasında ülkede cereyan eden siyasal, sosyal ve ekonomik gelişmelerin dikkate alınarak hazırlandığı intibaını veriyor."

Anayasa nedir?

Anayasa bir toplumun iç düzeninin sınırlarını belirleyen yazılı kuralların bütünüdür. Toplum bu temel yasalara göre yönetilir. Diğer tüm yasalar anayasanın kurallarına göre belirlenir. Anayasalar herşeyden önce ve en başta, ulusun ezici çoğunluğunun çıkarlarını yansıtmalıdır. Devletin anayasa ilkeleri doğrultusunda halka karşı ödev ye yükümlülüklerini açıklar. Ulusun ezici çoğunluğuna, çıkarlarını koruma hak ve görevlerini verir. Bunları sağlanması için uygun olan temel hak ve özgürlükleri açıklar.

Cumhuriyet tarihinin ilk anayasası 1924 yılında Atatürk tarafından hazırlanmıştır. Halifeliğe son veren, cumhuriyet, laik bir devlet öngören bu ilk anayasa 1960 yılına kadar yani 36 yıl yürürlükte kaldı.

İkinci anayasa Bayar-Menderes gerici hükümetini deviren 27 Mayıscılar tarafından tarafından hazırlanarak 1961 yılında halk oylamasına sunuldu. Gerici çevrelerin karşı çıkışlarına rağmen, ilerici güçlerin desteği ile halk tarafından onaylandı. Bu anayasa 20 yıl yürürlükte kaldı.

1961 Anayasası 12 Mart 1971 gerici askeri darbesiyle tutucu ve gerici hükümlerle belirli ölçüde değişikliğe uğratıldı. 12 Mart yeni bir anayasa önermedi. Değişiklikleri yaparken de halka danışmadı.

Üçüncü anayasa 12 Eylül 1980'de yönetime zorla el koyan gerici askeri cunta tarafından hazırlandı.

Cumhuriyetin ilk iki anayasası kendi koşulları içinde, burjuvazinin ilerici kesimleri tarafından hazırlanmıştır.- 12 Eylül sonrası yönetime zorla el koyanların hazırladığı üçüncü anayasa ise işbirlikçi tekelci burjuvazinin, toprak ağalarının çıkarlarını yansıtan anti-demokratik ve gerici bir anayasadır.

Oysa tarih anayasaların her zaman toplumun daha ileri bir aşamasının gereksinimlerini karşılayabilmek için hazırlandığını göstermektedir. Gerici askeri cunta tarihin bu deneyini hiçe saymakta, toplumu içinde bulunduğu aşamadan geriye götürmeyi amaçlayan, günün istemlerine yanıt vermeyen bir anayasa hazırlatmıştır.

Anayasa oylaması hangi koşullarda yapılıyor?

Yurt içinde ve yurt dışında büyük ölçüde soyutlanan gerici askeri cunta şimdi bir taktik olarak kendi denetiminde bir ordu-polis devleti kurmak istiyor. Bunun hazırlığı içinde anayasayı da hazırlaması gerekiyordu. Yanlış anlamadıysak bu anayasanın hazırlanması da onların deyimiyle "demokrasiye dönüş takvimi" çerçevesinde bir gelişmedir. Pekiyi Kasım ayında yapılması planlanan anayasa oylaması hangi koşullarda yapılıyor? Bir yanadan demokrasiye dönüşden söz ediyorlar ama öte yandan biz görüyoruz ki, oylamanın yapıldığı ülkemizde bir demokratiklik yok. Onbinlerce ilerici yurtsever ceza evlerinde. Bugüne dek yüzlerce insan işkencelerde katledildi yada sokakta kurşunlanarak öldürüldü. Ondan fazla insan darağacına çekildi. Ve bu uygulamalar hala sürüyor. Örneğin ceza evlerindeki politik tutukluların cuntanın anayasası konusunda görüş belirtmeye hakları yok. Oylamaya katılma hakları da yok. Bırakalım tutuklu olmayı, serbest olup da haklarında soruşturma olan kişilere de düşüncesini belirtme hakkı tanınmıyor. Bu insanların arasında örneğin onlarca CHP'li eski parlamenter de var.

Öte yandan demokratik örgütler, DİSK ve ona bağlı sendikalar, işçi sınıfı partileri, kooperatifler yasak. İşçi ve emekçilerin görüşlerini belirtecekleri demokratik yayınlar yasak.Bu koşullar altında halkımızın ezici çoğunluğunu oluşturan işçi ve emekçi yığınlar kendi görüşlerini nasıl belirtebilirler?

Buna karşın işverenlerin sendikaları, derenekleri, klüpleri çalışıyor. Onlar televizyon ve radyo da dahil olmak üzere her türlü basın-yayın aracından istedikleri gibi yararlanabiliyorlar.

Şimdi biz bu koşullarda yapılacak bir anayasa oylamasını demokratik olarak nitelendirebilirmiyiz? Tabii ki hayır! Onun için referandum öncesi genel af, faşist MHP dışındaki tüm partilere özgürlük, düşüncemizi özgürce söyleme ve yazma hakkı için sesimizi yükseltmeliyiz. Bu bir Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olarak hepimizin görevidir.

12 Eylülcü cunta anayasasına hayır!

Cuntanın „anayasa tasarısı" Temmuz ayı içinde Danışma Meclisi Anayasa Komisyonu Başkanı Prof. Dr: Orhan Aldıkaçtıtı tarafından kamuoyuna açıklandı. Cunta kendi yonetimine „demokratik", „sivil" bir kılıf takmak için bunu yapmak zorundaydı. Tasarının açıklanmasından sonra tasarıyı ilk destekleyenler arasında bir grup ABD senatörü ve ülkemizde ise TÜSİAD Genel Başkanı, işbirlikçi tekelci patron Ali Koçman bulunuyor.

Bu anayasa ulusal bağımsızlığımızı, egemenlik haklarını zedeleyen ve Türkiye'yi ABD emperyalizminin ve egemen NATO'cu çevrelerin harpçi serüvenlerine alet edilmesine elverişli koşullar getiriyor.

Bu tasarı herşeyden önce çalışan işçi ve emekçi halkımızın hak ve özgürlüklerine karşı bir saldırıdır. 1961 Anayasasında sınırlı da olsa varolan demokratik hakları tamamen ortadan kaldırmayı amaçlıyor. Sendikal hakları, toplantı ve gösteri, basın, dernek kurma, örgütlenme ve düşünce özgürlüklerini kaldırmak için antikomünizm silahına sarılıyor. Böylece cunta bu anayasasıyla işçi ve emekçi halkımızın üzerinde otoriter ordu-polis devletinin kurumsallaştırılmasını amaçlıyor.

Bu anayasa ile emperyalizmin ve işbirlikçi tekelci burjuvazinin çıkarları güvence altına alınmak isteniyor. Irkçı şoven politikanın daha da etkinleştirilmesi ile Türkiye'de Türk ulusunun dışında varolan Kürt ulusunun varlığı yine inkar edilerek, şimdi-

ye kadar sürdürülen zorla Türkleştirme politikasi kalıcılaştırılmak isteniyor.

Halkımızın ezici çoğunluğu gerici askersel cuntanın bu anayasa tasarısına karşı çıkıyor. Anayasa tasarısı değişik yönlerinden değişik biçimlerde eleştiriliyor. Anayasa tasarışın hazırlayan 16 üyeden oluşan komisyonun bile 14 üyesi bu tasarıya karşı olduklarını açıkladılar. Anayasa komisyonu başkanı Amerkancı ve büyük patronların has adamı Prof. Dr. Aldıkaçtı anayasa tasarısın eleştiren aydınları cahillikle suçluyor. Anayasayı bilimsel yönde savunamıyor.

Anayasaya değişik yönlerinden veya tümüne karşı olan güçlerin ortak noktada birlikte hareket etmeleri sonucunda anayasa oylamasında „Cuntanın anayasasına hayır" sonucu çıkabilir. Cunta bunu engellemek için çeşitli entrikala ra başvuracaktır. Bunu bugünden yapıyor. Basın yayın araçları vasıtasıyla halkımızın anayasa tartışmaları üzerinde yoğunlaşmış olan dikkatlerini başka yönlere çekiyor. Baskıları artırıyor. Anayasa olyaması öncesi bu girişimlerini daha da artıracak.

Yurtdışındaki Türkiyeliler ve "Anayasa"

Bizler yurdumuzda iş olmadığından, aç kalmamak için, ailelerimize, çocuklarımıza bir lokma ekmek yedirebilmek için Türkiyeden binlerce kilometre uzaklarda çalışmak zorundayız. Cunta bizi birer döviz makinası olarak görüyor. Bizden tek istediği ülkeye döviz getirmemiz. Bizim gönderdiğimiz paralar ise parasızlıktan okulların özel sektöre devredilmek istendiği, hastahanelerde doktor bulunmadığı bir dönemde silahlanmaya, savaş hazırlığına yatırılıyor.

Gencecik yaşlarda makinaların çarklarında ezilen oğullarımızın zor durumda kalmalarından yararlanarak „Bedelli Askerlik" adı altında 22.000 DM'lık askerliği çıkarttılar. 18 ay askere gitsen işinden oluyorsun, onun için 22.000 DM'ı ödemek zorunda kalıyor gençlerimiz örneğin bu para niye 10.000 DM'a indirilimiyor? „Nasıl olsa işlerinden olmamak için istediğimizi vermek zorundalar, ne koparsak kardır" diyor cuntacı generaller. Yükün altında ezilenler gene bizleriz.

Günümüzün en yakıcı sorunu olan yabancı düşmanlığı konsusunda cunta Federal Alman hükümeti nezlinde bir girişimde bulunumuşmudur? Bizim buradaki konut, sigorta, emeklilik, çocuklarımızın eğitim ve öğrenim sorunlarına yönelik bir çabası olmuşmudur? yanıtını kendimiz verelim. Hayır!

Bizim burada yığınla el uzatılmayan sorunumuz dururken yeni anayasa taslağında bir paragrafla kandırmaya çalışıyorlar bizi. 200 maddelik anayasa taslağında yurtdışında çalışan ve yaşayan milyonlarca Türkiyeliye ayrılan yer sadece şu kadar.

„D. YABANCI ÜLKELERDE YAŞAYAN TÜRK VATANDAŞLARI.
MADDE 69: Devlet, yabancı ülkelerde yaşayan Türk vatandaşlarının aile birliğinin, çocuklarının eğitiminin, kültürel ihtiyaçlarının ve sosyal güvenliklerinin sağlanması, anavatanla bağlarının korunması ve yurda dönüşleride yardımcı olunması için gereken önlemleri alır."

Şimdi bir karşılaştırma yapalım. Anayasa tasarısında basın özgürlüğünün kısıtlanması için 50 satırlık madde koyan cunta bizim sorunlarımızı 5 satırlık madde ile geçişiriyor. Ve yazdığı konuların da bugüne dek hep tersini yapageldi. Örnek vermek gerekirse ailenin birliği Federal Alman hükümeti tarafından engellenirken cunta yetkilileri buna karşı hiç bir girişimde bulundu mu?

Bütün bu saydıklarımız yetmiyormuş gibi en önemlisi gerici askersel cunta'nın biz yurtdışındaki Türkiyelilere anayasa referandumunda oy hakkı tanımamasıdır.

Bu durumda biz kendi kendimize şu soruyu sormalıyız: Konsolosluklarda bağış yapmaya gelince Türkiye Cumhuriyeti vatandaşıyız. Bedelli Askerlik yapacağımız zaman T.C vatandaşıyız. Türkiye'ye döviz gönderirken T.C vatandaşıyız. Ancak her T.C vatandaşının en doğal hakkı olan oy kullanma hakkına gelince söz hakkımız, oy kullanma hakkımız yok. İşte biz ilk olarak buna karşı çıkmalıyız. Yurt dışındaki Türkiyeli göçmen işçilere anayasa referandumunda oy hakkı istemeliyiz.

Çıkarken

Duisburg Türkiye İşçi derneğinin aylık yayın organı VARDİYA'nın ilk sayısı elinize geçmiş bulunuyor.

Duisburg Türkiye İşçi Derneği yıllardan beri Duisburg ve çevresinde yaşayan ve çalışan Türkiyeli işç i ve emekçilerin demokratik yığın örgütü olarak çalışmalarını sürdürüyor. D.T.İ.D'nin adı Duisburg'da Mannesman grevlerinde, işyerlerinin yokedilmesine karşı savaşımda, F. Alman hükümetinin yanlış yabancılar politikasına karşı haklarımızın savunulmasında, yabancı düşmanlığına, karşı eylemlerde, kültürel ve sosyal etkinlikleriyle bayraklaşmıştır. F. Almanyadaki bu sorunlarımızın yanısıra D.T.I.D Türki yemizden binlerce kilometre ayrı bıraktırılmış olsak da, hiç bir zaman Türkiyedeki toplumsal gelişmelerin arkasında kalmamış, Şanlı MADEN- İŞ grevlerinde, DGM Direnişlerinde, 1 Mayıs'larda, koylü direnişlerinde sınıf kardeşleriyle dayanışma içinde olmuştur.

Türkiyemiz 12 Eylül 1980'den bu ya na cumhuriyetin kuruluşundan beri en karanlık dönemlerden birini yaşıyor. Cunta anti-demokratik yasaları ile, baskı ve tutuklamaları ile, yanlış ekonomi politikasının so nucunda doğan işsizlik, pahalılık,.ke merleri sıkma politikası ile halkımızı

inim inim inletiyor. Uyguladıkları bu politika sonucu yurt içi ve dışında yalıtlanan cunta şimdi durumunu dü zeltebilmek umudu ile aslında hiç bir şeyi değiştiremeyecek olan, olsa olsa ülkemizi daha zor ve karanlık günlere götürecek olan anayasa taslağını açıkladı. An cak bu da geniş yığınların tepkisiyle karşılaştı. İşte VARDİYA böyle bir dönemde yayın hayatına atılıyor. Bizleri de doğrundan ilgilendiren ülkemizdeki gelişmeler konusundaönemli haberleri aktarabilmek, sizokuyucularımızın bu konudaki görüşlerini almak, okuyucularımızın değişik konularda gönderdikleri yazıları yayınlamak, tartışma ortamını genişletmek. İşte bunları yapmaya çalışacak VARDİYA.

Ama bununla bitmiyor. Biz şimdi F. Almanyada yaşadığımıza göre ve burada yığınla sorunla, güçlükle karşılaştığımıza göre bu konularda aydınlatıcı bilgiler verebilmek. Yaşadığımız ülkede bizi yakından ilgilerdiren gelişmeleri aktarmak. Haksızlıklara karşı gerektiğinde gerekli yerleri uyarmak. Bunlar da VARDİYA'nın konuları olacak.

Sayfalarımız okuyucularımıza her zaman açık olacak. Bir gazeteyi yaşatan okuyucularının ona gösterdiği her tür destekdir. Gazetemiz amatör bir kadro tarafından çıkarılmaktadır. Fabrikada, madende, montaj'da çalışan, üniversitede okuyan, politik sığınma hakkı isteyen arkadaşlarımız günün yorgunluğ¯una karşı hergün düzenli olarak çalışarak gazetemizin dostlarımızın eline düzenli ve zamanında geçmesi için çaba harcıyorlar. Gazetemiz derneğe gelen üye ödentileri, üyelerimizin ve dostlarımızın bağışları ile çıkıyor. Ancak bu da yetmiyor. Onun için gazetemize 50 Pfennig'lik bir de fiyat koyduk. Dostlarımızın bu girişimimizi olumlu bulacaklarını umuyoruz.

Gazetemize Duisburg'un bölgelerinden haber getirmek için tüm okuyucularımıza guveniyoruz. Hepimiz birer gönüllü muhabir olmalıyız. Adını da üretimden alan gazetemizi ancak böyle yaşatabiliriz ve daha ileriye götürebiliriz.

Dostlarımızdan gazetenin dağıtımında da dayanışma bekliyoruz. Örneğin mahhalesinde, sokağında VARDİYA satabilecek tüm dostlarımızın yazıyla veya bizzat ken dilerinin gazetemize başvurması biz leri sevindirecektir.

Gazetemiz içeriği ile, seslendiği çevre ile Duisburg'da dostlarımızın onurlanacağı, düşmanlarımızın ise ürkeceği bir gazete olacaktır.

Bir ay sonra 2. sayıda buluşmak üze re dostça selamlar.

Vardiya

Parlamento kapıları işçi ve emekçi halkımıza tam olarak kapatılıyor

Cunta yeni anayasa taslağında milletvekili olabilmek için 8 yıllık eğitim görmüş olma kıstasını getirdi. Bugün biz şunu çok iyi biliyoruz ki, Anadolu' muzun bir çok köyünde okul yok. Olan yerlerde öğretmen açığı var. Bunun yanısıra ülkemizdeki çarpık ekonomik düzenin doğal sonucu işçi, emekçi ve köylü çocukları mali olanaksızlıklar yüzünden ailelerine destek olabilmek için küçük yaşlardan itibaren çalışmak zorunda kalıyorlar. İstanbul, Ankara gibi büyük şehirlerde bile küçük yaştaki, ilkokul çağındaki çocukların ekmek parası için simit sattıklarını, ayakkabı boyadıklarını, araba camı sildiklerini hepimiz biliyoruz. Zengin ailelerin çocukları için ise böyle değil. Onlar devlet okullarından başlamak üzere özel okullara kadar kapitalist eğitim sisteminin tüm ayrıcalıklarından yararlanmasını biliyorlar.

Öte yandan bugün Türkiye'de okuma yazma bilmeyenlerin oranının % 60 olduğunu bilen herkes milletvekili olmak için 8 yıllık eğitimin zorunluluğunun neden koyulduğunu anlayacaklardır.

Sonuçta başında söylediğimizi tekrar edersek, Türkiye'de yeni anayasa ile parlamentonun kapısı işçi, emekçi ve köylülere yasal olarak kapatılmak istendiğini görüyoruz. Işte 12 Eylülcü cuntanın anayasasına Hayır dememiz için bir neden daha.

Yeni anayasaya göre 18 yaşıda bir genç banka kurabiliyor, idam edilebiliyor ama oy kullanamıyor!

Kasım ayında yapılacak anayasa oylamasında 1960 doğumlulardan başlamak üzere oy kullanılabilecek. Yani 18 ile 23 yaş arasındaki gençlere oy hakkı yok. Bunu açıklamak için de cunta 23 yaşından küçük gençlerin oy verecek nitelikte bilinçli olamayacaklarını gertiriyor. Yani 18 ile 23 yaş arasındaki bir genç anayasaya „evet" veya „hayır" oyu vermek için karar verebilecek kadar olgun değildir demek istiyorlar. Ama cunta iktidara geldiğinden beri o yaşlarda olan gençlerden yüzlercesini tutuklattı, en ağır işkencelerden geçirdi, uzun yılları kapsayan hapis cezaları verdi ve hatta bazılarını idam etti. Yeni anayasaya göre de 18 yaşındaki bir gencin oy kukkanma hakkı yok ama idam edilmeye hakkı var. Bu çelişkiyi cunta gençlerimize onların anne ve babalarına nasıl açıklayabilir. Türkiye halkına nasıl açıklayabilir. Öte yandan Türkiyede bir gencin 18 yaşını doldurduğu zaman reşit olduğu yasalarca kabul ediliyor. 18 yaşındaki bir gencin patron olmaya da banka açmaya da hakkı var. Yani 18 yaşındaki bir gence ülkemizde bir banka teslim edilebilir, ama oy hakkı verilmez. İşte size cuntanın „demokratikliği" konusunda bir örnek daha.

Yeni Hiroşimalar istemiyoruz!

6 Ağustos barış güçleri için önemli bir günlemedir. Günümüzden 37 yıl önce ABD ilk yığınsal kırım silahını Japonya üzerinde denedi. 20.000 tonluk TNT gücündeki atom bombası atıldıktan bir kaç saniye sonra 500 metre çapinda ve çevresinde 55 milyon derece ısı yayan ve saatte 800 km hızla genişleyen bir ateş çemberi oluşturdu. Hiroşima'da insan cesetleri birbiri üzerine yığıldı. 70.000 kişi patlamanın hemen ardından, 30.000 kişi daha sonraki yıllarda öldü. Bombanın yaydığı öldürücü ışınların ve radyoaktif dalgaların etkisiyle daha geçen yıl 2499 kişi öldü, binlerce çocuk hala sakat doğmaktadır.

37 yıl sonra bugün barış mı — savaş mı sorusu bütün halkların, ülkelerin ana sorunu olmaya devam ediyor. 37 yıl önce insanlığı kana bulayanlar bugün yine savaşa soyunuyorlar. Reagan yönetimi, saldırgan NATO çevreleri insanlığı bir nükleer savaşta yok edecek yoldan yürüyorlar. Yumuşamayı bozmak, silahlanmayı tırmandırmak, barışı baltalamak için ellerinden geleni yapıyorlar. Sovyetler Birliği'nin barış ve silahsızlanma önerilerine kulak tıkıyorlar yada bu yoldaki görüşmeleri çıkmaza sokuyorlar.

Amerikan hükümeti her türden yeni sistem atom silahlarını geliştirme ve bunları deneme eğilimindedir. Bununla olası bir atom savaşının yeni nesnel, maddi temellerini yaratmayı amaçlıyor. Yeni sistem stratejik ve diğer silahların geliştirilmesi için yeni atom başlıkları da gerekiyor. Buradan çıkarak ABD'nin silahsızlanma görüşmelerini neden kestiği ve yeni nükleer silah denemelerinden neden vazgeçmediği anlaşılıyor. O Avrupa'da orta menzilli silahların sınırlandırılması için yapılan Sovyet önerilerine yapıcı bir yanıt vermedi. Cenevre'de yapılan en son Sovyet-Amerikan görüşmelerinin sonuçlarına bakıldığında, ABD'nin Sovyetler Birliğinin tek taraflı silahsızlanmasıyla sonuçlanacak sözde bir "sıfır çözüm" önerisinde israr ettiği görülüyor. Vaşington bununla Sovyet tarafının "yumuşamazlığı" yanılgısını yaratarak NATO'nun silahlanmayı sürdürme planlarını gerçekleştirmek için görüşmeleri sürümcemede bırakmayı çıkmaza sürmeyi amaçlıyor. O bu şekilde silahlanmayı sürdürmek için görüşmeleri kılıf olarak kullanmak istiyor.

Amerikan yönetimi bir yandan silahlanmayı körüklerken diğer yandan Orta Doğu'da yeni savaş ocakları yaratma peşinde. Ve bu doğrultuda Türkiye'yi kendine "vazgeçilmez bağlaşık" ilan ediyor. Yurdumuzu kardeş Arap ülkelerine karşı saldırılarında atlama tahtası olarak kullanmak istiyor. Sovyetler Birliği'ne sosyalist ülkelere karşı Batı Avrupa'ya yerleştirmeyi planladığı orta menzilli roketleri Türkiye'ye de yerleştirmeyi hedefliyor. Ülkemizi bir atom harmanına çevirecek, yıkıma sürecek bu girişimleri cunta onaylıyor. Savaşa evet diyor. Gerici askersel diktatörlük bu tavrını ülkemiz barış güçleri üzerinde sürdürdüğü baskı ve tutuklamalarla da somutluyor.

Yurdumuz, barış ve demokrasi güçlerinin en ağır baskılar altında olduğu ülkelerden biridir. Barış hareketinin önde gelen liderleri tutuklanıyor, barış yargılanmak isteniyor. Cunta bu yolda Amerikan emperyalizminden destek alıyor. O Reagan yönetinin çılgınlıklarına karşı çıkan herkesi zorbalıkla susturuyor. Bu nedenle cuntaya karşı demokrasi savaşımı ile barış savaşımı birbirinden ayrı düşünülemez. Ülkemizin bölgede tüm atom silahlarından arınmış, tarafsız bir dış politika izleyen bir barış kalesi olabilmesi için, her şeyden önce, cuntanın yıkılması, gerçek bir demokrasinin sağlanması zorunludur.

Amerikan emperyalizminin savaş kışkırtmalarına karşı dünyada Tokyo'dan Vaşington'a kadar milyonları saran güçlü bir barış hareketi oluştu. Özellikle Batı Avrupa ülkelerinde yüzbinlerce insanın katıldığı yığınsal barış yürüyüşleri, direnişleri yapılıyor. Cunta ülkemizde de böylesi direnişlerin oluşmasından korkuyor. Onun barış güçlerine yönelik baskıları, tutuklamaları bundandır.

37 yıl önce milyonlarca insanı katleden, atom bombasını insanlar üzerinde deneyenler, bugün hala Hiroşima'da, Nagasaki'de insanların ölmesine, bebeklerin sakat doğmasına neden olanlar bu kez insanlığı binlerce kat daha korkunç felaketlere götürecek çılgınlıklara hazırlanıyorlar. Ancak insanlık yeni Hiroşimalar istemiyor. Halklar ölüm değil yaşamak istiyor.

Türkiye Barış Komitesi davasında cunta sanık sandalyesine oturtuluyor

"... Barış hareketini kötülemenin Türkiye'ye yapılacak en büyük fenalık olduğunu gözler önüne sermek istiyorum."
M. Dikerdem

Bilindiği gibi 1982 Şubat ayı içinde Evren'in Bulgaristan ziyareti sırasında Türkiye Barış Komitesinin 44 yöneticisi hakkında Milli Güvenlik Konseyi üyesi Ersin'in doğrudan emriyle tutuklamakararı çıkarıldı. Yapılan gece operasyonları sırasında TBK yöneticilerinin bir kısmı yakalanarak tutuklandı.

TBK yöneticileri arasıda Türkiyenin emekli büyükelçilerinden Mahmut Dikerdem, Istanbul Barosu Başkanı Orhan Apaydın, Türk Tabipler Birliği Birliği Başkanı Dr. Erdal Atabek, Cumhuriyet gazetesi yazarı Ali Sirmen Türk Haber Ajansı müdürü Niyazi Dalyancı, 2,5 milyon üyeli KÖY-KOOP genel başkanı CHP Adana milletvekili Nedim Tarhan, T. Maden-İş sendikası genel başkanı Mehmet Karaca, Ortadoğu Teknik Universitesi Elektroteknik Fakültesi Profesörlerinden Haluk Tosun ve daha birçok sendikacı, işçi dostu aydın kişi, doktor, gazeteci, yazarlar ve profesörler bulunuyor.

İstanbul Sıkıyönetim Mahkemesinde 18 Ağustos 1982 günü sürdürülen davada ilk olarak Türkiye Barış Komitesi Genel Başkanı emekli büyükelçi Mahmut Dikerdem'in sorgusu yapılmıştır. M. Dikerdem sorgusunda kendilerinin tutuklandıkları günlerde Bulgaristan Halk Cumhuriyetinde resmi bir ziyarette bulunan MGK başkanı Org.K.Evren'in orada BHC devlet başkanı Todor Jivkov ile yaptığı görüşmelerde altını imzaladığı barışkonulu kararlardan başka bir şey savunmadıklarını söylemiş ve yöneltilensuçlamaları şöyle yanıtlamaıştır.

„Davanın temelinde dünya barışı yatmaktadır" „Savaş kışkırtıcılığından çıkarları bulunanların yaydığı menfi propoganda içinde, savunmayı zayıflatmak bozgunculuk ya da belirli bir ideolojiye hizmet etmek „gibi iddiaların yer aldığı bir dava olduğunu söylemiştir. Dikerdem iddianamede hakim olan düşüncenin „Dünyada adil, sürekli barış düzeninin gerçekleşmesine çalışan barış ve demokrasi güçlerini kötüleyerek, karalayarak, mahkum ettirmek" olduğunu söylemiştir.

Mahmut Dikerdem, daha sonra şöyle devam ekmiştir: **„TBK'nin tüm çalışmaları kamouyu önünde cereyan etmiştir. Yasaldır. Faaliyetleri ve yayınlarından ötürü hiçbir kovuşturmaya uğramamıştır 300 üyeli bir derneği devleti yıkarak yerine Marksist-Leninist bir düzen kurmayı amaçlayan ihtilalci bir örgüt şeklindde nitelemek ve yöneticileri için toplam 500 yıl ağır hapis cezası istemenin ardında yatan amaç, ülkede barıştan yana olan aydınlarımazın gözünü korkutmak, sindirmek, kişiliklerimizde Türk aydınlarına ibret dersi vermektir. Bunu yapanların, Türkiyenin dış dünyadaki görüntüsünü ve saygınlığını ne denli tahrip ettiklerini, barış hareketini kötülemenin Türkeyeye yapılacak en büyük fenalık olduğunu gözler önüne sermek istiyorum. Bir suç varsa, kanımca, bu, dünya barışının devletlerarası ilişkilerdi yumuşamanın önemini yadsıyanlar tarafından işlenmektedir."**

Dikerdem daha sonra TBK'nin kuruluş ve amaçlarını, Dünya Barış Konseyinin barışın gerçekçi, adil ve kalıcı olması gibi ilkelere dayalı çalışmalarını anlatmış ve „Dünya Barış Konseyi'nin Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği emrinde gösterilerek iddianamede suçlamanın buna dayandırıldığnı" söylemiş ve „Dünya BarışKonseyi, dünyada barış için çalışanaydınları bünyesinde toplar. Bizden 23 kişi üye olmuştur. Bunların hepsi bizim derneğimizin üyesi değildir. Ben son kongrede Dünyü Barış Konseyi Yönetim Kuruluna seçildim." demiştir.

Dikerdem, daha sonra soruları yanıtlamış ve iddianamede yer alan Nazım Hikmetin 79. yaşkutlama töreninin TBK tarafından düzenlendiğini, tüzüğe dayanan bir görev yapıldığını söylemiş ve „Nazım Hikmet Dünya Barış Konseyine kabul edilen ve atom bombası ile ilgili „Hiroşima" şiirinin Konseyde Polonya başbakanı tarafından okunan bir şairimizdir" demiştir. Kutlama toplatısına İstanbul Müftüsünün ve ünü sınır dışına çıkmış Faruk Erem gibi kişilerin dekatıldığını belirten M. Dikerdem, Türkiye Barış Komitesinin her türlü zihniyette kişiye açık olduğunu belirtmiştir.

Strateji

Atom silahlarının ilk olarak kullanılması NATO stratejisinin odak noktasını oluşturuyor. Bir kaç ay önce bir çok Amerikan silah uzmanı — bunlardan biri de eski savunma bakanı Mc Namara — bu stratejinin gözden geçirilimesini istediklerinde, bu istek hem ABD hükümeti tarafından hem de Bonn Federal meclis partileri tarafından resmen geri çevrildi. Başkan Reagan "Avrupa'da sınırlı bir nükleer savaş" tasarısını resmen geliştirdi.

Amerikan Massachusetts Teknoloji Enstitüsü profesörü ve ABD Savunma Bakanlığı eski danışmanlarından Henry W. Kendall'ın verilerine göre, NATO'nun Avrupa'da 7000'in üzerinde atom füzeleri var. 1983 yılında yerleştirilmesi hedeflenen 572 yeni roketin büyük bir bölümü Federal Almanya'nın payına düşüyor. Tekellerin sözcüsü "FrankfurterAllgemeine" gazetesi uzmanların yeni atom silahları stratejisini şöyle tanımlıyor: "Bugüne kadar atom silahlarının politik silahlar olduğu tezi geçerliydi, bunlar kullanılmamalıymış, bu şekilde şimdi şu anlayışa yaklaşıyoruz: Nükleer silahlar şayet askersel olarak da kullanılabilirse politik amaçlı silah olurlar." (FAZ, 20.8.1980)

Amerikan donanmasının eski tuğamirallerinden La Roque NATO'nun "sınırlı bir nükleer savaş" halinde savaş alanı Avrupa'da 8.000 ile 10.000 arası nükleer silahı kullanmak istediğini bildiriyor.

Oysa orta büyüklükte 1 megatonluk TNT gücünde 150 bomba ile tüm F. Almanya yer yüzünden tamamen silinebilir.

GERİCİ ASKERİ CUNTANIN 2. YILDÖNÜMÜNDE 11 EYLÜL 1982

FRANKFURT MERKEZİ EYLEM BİRLİĞİ YÜRÜYÜŞÜ

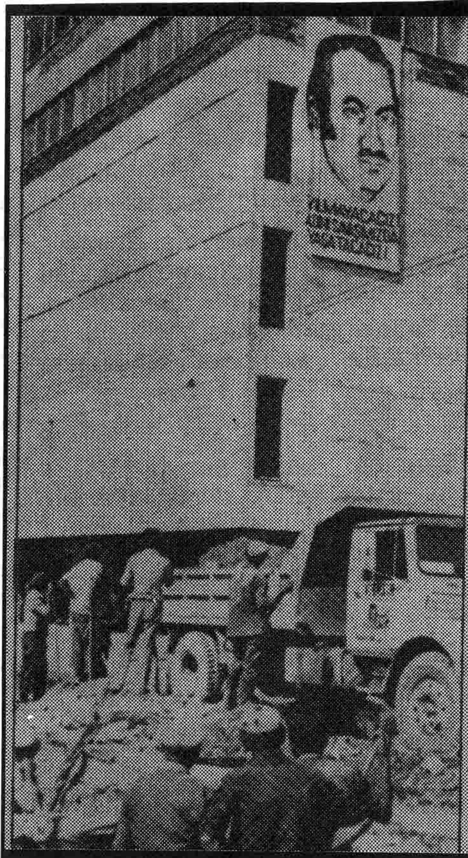
Duisburg'dan hareket
Yer: Tersteegenstr. 9 — DTİD önünden
Zaman: 11. Eylül 1982, Saat 06.00 da

■

"ANAYASA'YI TARTIŞMA TOPLANTISI

Yer: DTİD Lokali, Tersteegenstr. 9, Duisburg
Zaman: 5 Eylül 1982, Saat 15.00 de
Konuk konuşmacı: Hasan Özcan
(FIDEF Genel Başkanı)

Kemal Türkler'i andık

22 Temmuz 1980'de faşist katillerce öldürülen DISK'e bağlı Maden-İş sendikası Genel Başkaı Kemal Türkler'in öldürülüşünün 2. yılında derneğimiz bir anma toplantısı düzenledi.

"Fabrik" Kültür Merkezinde yapılan toplantıya izin dönemi olmasına rağmen yığınsal bir katılım oldu.

Toplantı DTİD başkanının konuşmasıyla açıldı. Konuşmada K.Türkler'in, sendikal yaşamı ve savaşımı anlatıldı. Bugün K.Türkler'i anmanın, sürmekte olan iş, ekmek, özgürlük savaşımına daha geniş yığınları kazanmakla olanaklı olacağı vurgulandı.

Daha sonra toplantıya konuk olarak çağrılan İlerici Kadınlar Derneği (İKD) Genel Sekreteri Zulal Kılıç bir konuşma yaptı. Z.Kılıç yaptığı konuşmada K.Türkler'in kişliği, yaşamı ve demokrasi mücadelesindeki yeri üzerinde durduktan sonra cuntanın hazırlattığı anayasa taslağına işç ve emekçilerin neden Hayır diyeceği dile getirdi.

Vardiya

Anti-Demokratik iltica yasaları uygulanmaya başlandı

1980 yılından itibaren sığınmacılar için sürekli alınan yeni kararlarla, sığınma istenminde bulunanların iş alabilmesi için 2 yıl bekleme yasağı konduktan sonra parlamento uzlaştırma komisyonu, yeni bir sığınma yasa önergesi daha hazırladı.

25. Haziran 1982 tarihinde parlamentonun Temmuz ayı başında eyaletler Meclisi'nden de onayını alarak yürürlüğe giren yeni sığınma yasası 1 Ağustostan itibaren uygulanmaya başlandı.

DİLEKCESİ „YETERSİZ" OLAN SIĞINMACILAR

Zindorf'ta bulunan Federal dairenin, yetersiz bulduğu sığınma dilekceleri, özel uygulamaya tabi tutuluyor. Buna göre sığınma dilekçeleri „yetersiz" diye kabul edilmeyenler yabancılar polisince verilen 1 aylık bekleme süresi dolduğunda hemen sınır dışı edelecekler. Bu tür cevap alan sığınmacılar, gelen red kararına itiraz edebilecekler, ama bu itirazları Almanya'da kalmalarını sağlamayacaktır. Sığınmacı ülkesine gönderildikten sonra, itirazı incelenecektir. İncelenmeye tabi tutulan bu itiraz dilekçeleri kabul edilmiş olsa bile itirazı kabul edilen sığınmacıların ülkeleıinden geri gelmeleri mümükün olmayacaktır. Bu nedenle itiraz dilekçelerinin incelenmeye tabi tutulması bir anlam ifade etmeyecektir. Bu da gösteriyorki, İltica yasası F. Alman hükümeti tarafından resmen uygulamayarak bu konudaki Anayasa maddelerini çiğnemiş oluyor.

Bu gerekçelerle sınır dışı edilen sığınmacılar idari mahkemeye bir hafta içinde itiraz edebilecek. Bu itirazları mahkeme „acil dava" kapsamına alarak en kısa sürede sonuçlandıracak. Sonunda büyük olasılıkla itiraz sahibi 1 yada 2 ay süre kazanmış olacak. Dilekçeleri yetersiz değilde değişik gerekçelerle red edilen sığınmacılar, önceden olduğu gibi itiraz ları süresince F. Almanyada kalabilecekler.

YENİ YASA LAR ŞU MADDELERDEN OLUŞUYOR.

○ Sığınma başvuruları önceden olduğu gibi Zindorf'ta bulunan Federal dairenin kararına bağlıdır. İşlemlerin hızlandırılması için her eyalette şubeler açaçaktır.

○ Baş vurusu „yetersizlik" gerekçesiyle geri çevrilenler, yasanın kendisine tanıdığı 1 aylık süre içinde F. Almanya'dan çıkış yapmak zorundadır. Gitmeyenler polis zoru ile ülkelerine gönderilecektir.

○ F. dairenin red kararına itiraz edilebilir ama bu itirazı o kişinin Alman-ya'da kalmasını sağlamayacaktır.

○ Polis tarafından sınır dışı edilmeye itiraz edilebilir, itiraz için eyalet idari mahkemesine bir hafta içinde müracaat etmek zorundadır. Mahkeme bu gibi itirazları „Acil dava" kapsamına alıyor.

○ Sığınma baş vurusu başka gerekçelerle kabul edilmeyenler önceden olduğu gibi idari mahkemeye itiraz edebilecekler ve itiraz eden sığınmacılar itirazları süresince F. Almanya'da kalabilecekler.

○ Bu gibi itirazlarda tek hakim inceleyip karara bağlayabilecektir. Çok özel durumlardaki itirazlar Hakimler kurulu tarafından inceleniyor.

○ İtiraz tek hakim tarafından çevrilirse ikinci defa itiraz edebilecekler

○ İtiraz hakimler kurulu tarafından geri çevrilirse bir daha itiraz hakkı tanınmayacaktır. Sığınmacı bir ay içinde F. Almanyayı terk etmek zorunda kalacaktır.

○ Eyaletler meclisinin tavsiyesine uygun olarak sığınma baş vurusunda bulunanlar özel durumlarının dışında toplama kamplarına alınacaklardır.

F. Almanya Anayasının 16/2/2 maddesine göre siyasi yönden iltica isteminde bulunanlar sınır dışı edilemez der. Görülüyor ki yeni alınan ve uygulamaya konulan iltica yasalar anayasaya aykırı ve çelişkilidir

Uluslar arası af örgütü anayasaya aykırı olarak uygulamaya konan bu kararları protosto ediyor. Ve Alman idari mahkeme hakimler örgütü 3.8.1982 tarihinde basına yaptığı açıklamada yeni alınan bu kararların hızlandırmayı gerçekleştirmeyeceğini savunuyor.

Sosyal hakların kiısıtlanmasına, işsizliğe, savaş hazırlığına ve yabancı düşmanlığına karşı nasıl ki yerli ve yabancıların ortak mücadelesi gerekiyorsa Siyasi sığınmacıların'da sorunlarını çözebilmeleri için ortak mücadele vermeleri gerekmektedir. Gelecek sayılarımızda ayrıntılı yazılarımız çıkacaktır.

Impressum: VARDİYA, Erscheint monatlich, V.i.S.d.P. DTİD- Vorstand.
Redaktionsanschrift: Tersteegenstr. 9 · 4100 DUISBURG 1